

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Palermo – Włochy) – Autoservizi Giordano società cooperativa / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Palermo

(Sprawa C-513/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej – Dyrektywa 2003/96/WE – Artykuł 7 ust. 2 i 3 – Pojęcie „oleju napędowego przeznaczonego do celów handlowych wykorzystywanego jako paliwo silnikowe” – Uregulowanie krajowe przewidujące obniżoną stawkę podatku akcyzowego na olej napędowy przeznaczony do celów handlowych wykorzystywany jako paliwo silnikowe do celów regularnego przewozu osób, a nie do celów okazjonalnego przewozu osób – Zasada równego traktowania]

(2020/C 137/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Provinciale di Palermo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autoservizi Giordano società cooperativa

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Palermo

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, zakresem jego zastosowania objęte jest przedsiębiorstwo prywatne prowadzące działalność przewozu osób w formie usług wynajmu autobusu wraz z kierowcą, pod warunkiem że pojazdy wynajmowane przez to przedsiębiorstwo należą do kategorii M2 lub M3 zdefiniowanych w dyrektywie Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep, oraz po drugie, przepis ów nie stoi na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym obniżoną stawkę podatku akcyzowego dla oleju napędowego przeznaczonego do celów handlowych wykorzystywanego jako paliwo silnikowe do celów regularnego przewozu osób, które nie przewidują jednak takiej stawki dla oleju wykorzystywanego do celów okazjonalnego przewozu osób, pod warunkiem że przepisy te są zgodne z zasadą równego traktowania, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co.KG / Queisser Pharma GmbH & Co. KG

(Sprawa C-524/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zdrowie publiczne – Informowanie i ochrona konsumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 – Decyzja wykonawcza 2013/63/UE – Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne dotyczące żywności – Artykuł 10 ust. 3 – Odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści – Pojęcie „towarzyszenia” konkretnego oświadczenia zdrowotnego – Obowiązek przedstawienia dowodów naukowych – Zakres]

(2020/C 137/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co.KG

Strona pozwana: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 107/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim wymóg, zgodnie z którym wszelkim odniesieniom do ogólnych, nieswoistych korzyści wynikających ze stosowania danego składnika odżywczego lub danej żywności musi towarzyszyć konkretne oświadczenie zdrowotne zawarte w wykazach, o których mowa w art. 13 lub 14 tego rozporządzenia, nie jest spełniony w wypadku, gdy na opakowaniu suplementu żywnościowego, na przedniej stronie, znajduje się odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści wynikających ze stosowania danego składnika odżywczego lub danej żywności dla ogólnego stanu zdrowia, podczas gdy konkretne oświadczenie zdrowotne, które ma mu towarzyszyć, znajduje się tylko na odwrocie opakowania, a między nimi nie jest ustanowiony wyraźny związek, jak na przykład poprzez zastosowanie odsyłacza w postaci gwiazdki.
- 2) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 107/2008, należy interpretować w ten sposób, że odniesienia do odniesienia do ogólnych, nieswoistych korzyści wynikających ze stosowania składnika odżywczego lub żywności dla ogólnego stanu zdrowia i związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia muszą być uzasadnione dowodami naukowymi w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia. W tym celu wystarczy, by takim odniesieniom towarzyszyły szczególne oświadczenia zdrowotne zawarte w wykazach, o których mowa w art. 13 lub w art. 14 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 392 z 29.10.2018.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. – České dráhy a.s. / Komisja Europejska
(Sprawy połączone C-538/18 P i C-539/18 P) (¹)**

[Odwołanie – Konkurencja – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 20 ust. 4 – Decyzje w sprawie kontroli – Obowiązek uzasadnienia – Poszlaki o wystarczająco poważnym charakterze świadczące o istnieniu naruszenia reguł konkurencji – Dowody uzyskane w sposób zgodny z prawem – Kontrola nakazana na podstawie informacji pochodzących z wcześniejszej kontroli]

(2020/C 137/20)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: České dráhy a.s. (przedstawiciele: K. Muzikář, J. Kindl, advokáti)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, G. Meessen, P. Němečková i M. Šimerdová, pełnomocnicy)